

Pauli bref till Kolosserna.

1 Kapitlet.

Aposteln tackar Gud för Kolossernas tro och kärlek och beder om deras tillväxt i nåden.

Paulus, genom Guds vilja Jesu Kristi apostel, och brodern Timoteus

2 till de heliga och troende bröder i Kristus, som äro i

* A. 1.: Kristus.

** A. 1.: med eder ande.

Kolosse. Nåd *vare* eder och frid från Gud, vår Fader[, och Herren Jesus Kristus].

Rom. 1: 7; Gal. 1: 3; 1 Pet. 1: 2.

3 Vi tacka Gud, vår Herre Jesu Kristi Fader, alltid bedjande för eder; Ef. 1: 16;

Fil. 1: 3; 1 Tess. 1: 2; 2 Tess. 1: 3.

4 emedan vi hafva hört om

eder tro på Kristus Jesus och om den kärlek, som I hafven till alla heliga

Ef. 1: 13, 15; Filem. v. 5.

5 för det hopps skull, som är eder förvaradt i himlarna, om hvilket I tillförene hörden genom sauuingens ord i det evangelium,

6 som har kommit till eder, såsom det ock i hela världen finnes och bär frukt och tillväxer, såsom ock bland eder från den dag, då I hörden *det* och lärden känna Guds nåd i sanning; Mk. 4: 8; Ag. 6: 7.

7 såsom I lärden af Epafras, vår älskade medtjänare, som är en trogen Kristi tjänare för eder*, Kol. 4: 12; Filem. v. 23.

8 *och* som äfven har upplyst oss om eder kärlek i Anden.

9 Fördenskull hafva ock vi, från den dag vi hörde det, icke upphört att bedja för eder och begära, att I mätten uppfyllas med kunskapen om hans vilja i all andlig visdom och förstånd, Rom. 12: 2;

1 Kor. 1: 5; Ef. 1: 15; 5: 10, 17.

10 för att vandra Herren värdigt till allt välbehag, bärande frukt i allt godt verk och tillväxande genom Guds kunskap, 1 Mos. 17: 1;

Ef. 4: 1; Fil. 1: 27; 1 Tess. 2: 12; 4: 1; Jh. 15: 16.

11 med all makt stärkta efter hans härlighets kraft till all uthållighet och långmodighet med glädje;

12 tackande Fadren, som

gjorde oss dugliga till delaktighet i de heligas arfslott i ljuset, Ag. 26: 18.

13 *och* som frälste oss från mörkrets välde och försatte oss i sin älskade** Sons rike, Ef. 6: 12; Ebr. 2: 14; 1 Pet. 2: 9; Mt. 17: 5.

14 i hvilken vi hafva återlösningen genom hans blod, syndernas förlåtelse,

Ag. 20: 28; Ef. 1: 7; Ebr. 9: 14;

1 Pet. 1: 19.

15 *och* som är den osynlige Gudens afbild, förstfödd före all skapelse. Jh. 14: 9;

2 Kor. 4: 4; Fil. 2: 6; Ebr. 1: 3.

16 Ty i honom skapades allt i himlarna och på jorden, det synliga och det osynliga, vare sig troner eller herradömen eller furstendömen eller väldigheter, alltsamman är skapadt genom honom och till honom. Jh. 1: 3; Rom. 11: 36;

1 Kor. 8: 6; Ef. 3: 9; Ebr. 1: 2.

1 Pet. 3: 22.

17 Och han är före allt, och allt äger bestånd i honom;

Jh. 1: 1—3.

18 och han är hufvudet för kroppen, för församlingen, han som är begynnelsen, förstfödd ifrån de döda, på det att han i allt skulle vara den förste. Ef. 1: 22; Ag. 26: 23; 1 Kor. 15: 20, 23.

19 Ty det behagade *Fadren*, att i honom skulle hela fullheten bo,

Jh. 1: 14, 16; 3: 34, 35; Kol. 2: 9.

20 och att han genom honom skulle återförlika allting med sig, stiftande frid genom

* A. l.: för oss.

** Egentl.: sin kärleks.

blodet på hans kors, genom honom återförlika vare sig det, som är på jorden, eller det, som är i himlarna.

Es. 9: 5; Ag. 10: 36; Rom. 5: 1, 10; 2 Kor. 5: 18; Ef. 1: 10; 2: 14, 16; 1 Jh. 4: 10.

21 Äfven eder, som tillföre voren främmande och fiender genom edert sinne i edrät onda gärningar, Ef. 2: 1, 2, 12.

22 återförlikte han dock nu i hans kött's kropp genom döden, för att framställa eder heliga och oförvitliga och otadliga inför sig; 1 Kor. 1: 2, 8; Ef. 1: 4; 2: 15; 5: 26, 27; 2 Tim. 1: 9; Tit. 2: 14.

23 om I nämligen förblifven i tron, grundade och fasta, samt orubbade från hoppet på det evangelium, som I hafven hört, som har blifvit predikadt i hela skapelsen under himmelen, och hvars tjänare jag, Paulus, har blifvit. Jh. 15: 5, 6; Mk. 16: 15; Rom. 10: 13.

24 Nu glädes jag i mina lidanden för eder och uppfyller i mitt kött, hvad som fattas i Kristi vedermödor för hans kropp, som är församlingen, Rom. 12: 5; 2 Kor. 1: 5, 6; 4: 10, 11; 7: 4; Ef. 3: 1, 13; Fil. 2: 17; Ps. 16: 3.

25 hvilkens tjänare jag har blifvit efter den Guds nådesförvaltning, som blef mig gifven med afseende på eder, att till fullo förkunna Guds ord, Ef. 3: 2.

26 den hemlighet, som från tidsåldrarnas och från släkternas begynnelse har varit för-

borgad, men nu blifvit uppenbarad för hans heliga, Mt. 13: 11; Rom. 16: 25; 1 Kor. 2: 7; Ef. 1: 9; 3: 9; 2 Tim. 1: 10; Tit. 1: 3; 1 Pet. 1: 20.

27 för hvilka Gud ville kungöra, hurudan rikedom af denna hemlighetens härlighet är ibland hedningarna, hvilken rikedom är Kristus i* eder, härlighetens hopp; Rom. 9: 23; 2 Kor. 2: 14; Ef. 3: 8.

28 hvilken vi förkunna, tillrättavisande hvar människa och lärande hvar människa med all visdom, på det att vi må framställa hvar människa fullkomlig i Kristus Jesus, 2 Kor. 11: 2; Ef. 5: 27.

29 hvarpå jag ock arbetar, kämpande enligt hans verkningskraft, som med makt verkar i mig. Fil. 1: 30; 2 Tim. 4: 7; Ebr. 10: 32.

2 Kapitel.

Varning för att genom skenfagert tal, världsvisdom eller människostadgar låta bortföra sig från Kristus.

Ty jag vill, att I skolen veta, huru stor kamp jag har för eder och för dem, som äro i Laodicea, och för alla, som icke hafva sett mitt ansikte i köttet; Fil. 1: 30; 1 Tess. 2: 2.

2 på det att deras hjärtan må hugswalas, då de förenas i kärlek och till hela rikedom af insiktens fulla visshet, till kunskap om Guds hemlighet, Kristus, 2 Kor. 1: 6; Es. 53: 11; Jh. 17: 3.

3 i hvilken finnas förborgade

* Eller: ibland.

alla visdomens och kunskapens skatter.

4 Detta säger jag, på det att ingen må förleda eder med skenfagert tal. Ef. 5: 6; 1 Tim. 6: 5.

5 Ty om jag än är frånvarande efter köttet, så är jag dock hos eder efter anden, glädjande mig och seende eder ordning och fastheten af eder tro på Kristus. 1 Kor. 5: 3.

6 Därför, såsom I mottogen Herren Kristus Jesus, så vandra i honom, 1 Tess. 4: 1; Jud. v. 3.

7 rotade och uppbyggda i honom, samt stadfästa i tron, såsom I blefven lärda, öfverflödande [i henne] i tacksägelse. 1 Kor. 1: 5; Ef. 2: 21, 22; 3: 17.

8 Sen till, att icke någon må borttröfva eder genom världsvisheten* och det tomma bedrägeriet efter människors stadgar, efter världens barnaläror och icke efter Kristus. Mt. 15: 2; Rom. 16: 17; Gal. 4: 3, 9; Ebr. 13: 9.

9 Ty i honom bor Gudomens hela fullhet kroppsligen; Jh. 1: 14; Kol. 1: 19.

10 och I ären uppfyllda i honom, som är hufvudet för allt furstendöme och välde; Jh. 1: 16; Rom. 8: 38; Ef. 1: 21; 1 Pet. 3: 22.

11 i hvilken I ock blefven omskurna med en omskärelse, som sker utan händer, genom afklädandet af köttets [synda]-

kropp, genom Kristi omskärelse, 5 Mos. 10: 16; Fil. 3: 3; Ef. 4: 22; Kol. 3: 8, 9.

12 begrafna med honom i dopet; i hvilken I ock blefven tillika med honom uppväckta genom tron, som verkas af Gud, hvilken** uppväckte honom från de döda. Rom. 6: 3, 4; Kol. 3: 1.

13 Äfven eder, då I voren döda i edra öfverträdelser och edert kötts oomskurenhet, äfven eder, säger jag, gjorde han lefvande tillika med honom, i det att han förlät oss alla öfverträdelserna, Ef. 2: 1, 5, 11.

14 utplånande det genom stadgarna mot oss vittnande skuldebrevet, som var oss emot, och detta har han borttagit, i det att han fastnaglade det vid korset.

15 Sedan han hade afväpnat furstendömena och väldigheterna, framställde han dem öppet till åskådande, triumferande öfver dem genom korset***. Jh. 12: 31; Ef. 6: 12; Ebr. 2: 14; 1 Mos. 3: 15; Mt. 12: 29; Lk. 11: 22; Ef. 4: 8.

16 Må därför ingen döma eder angående mat eller dryck eller i fråga om högtid eller nymånad eller sabbater, Tit. 1: 15; 3 Mos. 11: 2, f.; Rom. 14: 2, f.; 3 Mos. 23: 2, f.; Gal. 4: 10.

17 hvilket allt är en skugga af det tillkommande, men kroppen är Kristi. Ebr. 8: 5; 10: 1.

* Egentl.: filosofien.

** Eller: genom tron på Guds verkningskraft, hvilken

*** Annan läsart: i honom (nämligen Kristus).

18 Låten ingen frånöfva eder segerlönen, om han *ock* vill göra det genom ödmjukhet och ängladyrkan, inlåtan sig på det, som han icke har sett*, förfäves uppblåst af sitt köttssinne, Jer. 29: 8; Hes. 13: 3; Mt. 24: 4; 1 Jh. 4: 1.

19 och icke hållande sig fast vid hufvudet, hvarifrån hela kroppen, medelst leder och band understödd och sammanfogad, växer med den tillväxt, som Gud gifver. Ef. 4: 15, 16.

20 Om I nu dogen med Kristus från världens barnaläror, hvarför låten I, likasom lefden I i världen, föreskrifva eder stadgar, såsom: Rom. 6: 3, 5; 7: 4, 6; Gal. 2: 19; 4: 9; Kol. 2: 8.

21 Tag icke, ej heller smaka, ej heller vidrör

22 — hvilket allt är *bestämt* till förgängelse genom brukningen — efter människors bud och läror, Mt. 15: 9; Tit. 1: 14.

23 hvilka väl hafva sken af visdom genom självvald dyrkan och ödmjukhet och skoningslöshet mot kroppen, *men äro* utan värde *och lända* till köttets tillfredsställande?

1 Tim. 4: 8; 5: 23.

3 Kapitlet.

Uppmaning att fara efter det, som är ofvantill, döda de köttsliga lustarna och aflägga alla synder.

Om I nu blefven uppväckta med Kristus, så söken det,

* A. 1.: som han har sett.

** A. 1.: edert.

som är ofvantill, där Kristus sitter på Guds högra sida.

Rom. 6: 4, 5; Ef. 2: 6; Kol. 2: 12; Ps. 110: 1; Ef. 1: 20.

2 Trakten efter det, som är ofvantill, icke efter det, som är på jorden;

3 ty I dogen, och edert lif är förborgadt med Kristus i Gud. Rom. 6: 2, f.; 8: 24; Gal. 2: 20.

4 När Kristus, vårt lif**, uppenbaras, då skolen ock I uppenbaras med honom i härlighet. Fil. 3: 21; 1 Jh. 3: 2.

5 Döden därför edra lemmar, som äro på jorden, horeri, orenhet, lusta, ond begärelse och vinningslystnaden, som är afgudadyrkan;

Rom. 6: 13; 8: 13; 1 Tess. 4: 5; Upp. 22: 15.

6 för hvilka *synders* skull Guds vrede kommer öfver ohörsamhetens barn, 1 Kor. 6: 9, 10; Gal. 5: 21; Ef. 5: 6.

7 *och* i hvilka äfven I tillförene vandraden, då I lefden i dem. Rom. 6: 19, 20; 7: 5; 1 Kor. 6: 11.

8 Men läggen nu ock I bort allt *sådant*, vrede, häftighet, ondska, smädelse, skamligt tal från eder mun. Ef. 4: 25, 29; 5: 4; Ebr. 12: 1; Jak. 1: 21.

9 Ljugen icke för hvarandra, I som hafven afklädt eder den gamla människan med hennes gärningar Ef. 4: 22; Kol. 2: 11.

10 och iklädt eder den nya, som förnyas till kunskap efter hans bild, som skapade henne, Rom. 6: 4; 1 Mos. 1: 26; Ef. 2: 10; 4: 24.

11 där det icke är Grek och

Jude, omskärrelse och oomskurenhet, barbar, Skyt, träl, fri, utan Kristus är allt och i alla.

Rom. 10: 12; 1 Kor. 7: 21, 22;

Gal. 3: 28; 5: 6.

12 Så kläden eder nu, såsom Guds utvalda, heliga och älskade, i hjärtlig barmhärtighet, mildhet, ödmjukhet, saktmodighet, långmodighet;

Ef. 6: 11; Gal. 5: 22.

13 fördragande hvarandra och förlåtande hvarandra, om någon har klagomål mot någon; såsom ock Kristus har förlåtit eder, så gören ock I. Mt. 6: 14; Mk. 11: 25;

Ef. 4: 32.

14 Men öfver allt detta *ikläden eder kärleken*, som är fullkomlighetens band.

Jh. 15: 12; Ef. 4: 3; Kol. 2: 2.

15 Och Kristi frid regere i edra hjärtan, till hvilken *frid* I ock blefven kallade i en enda kropp; och blifven tacksamma.

Fil. 4: 7; Ef. 4: 4.

16 Låten Kristi ord rikligen bo i eder, i all visdom lärande och tillrättavisande hvarandra genom psalmer och lofsånger och andliga visor, i nåden sjungande i edra hjärtan för Gud.

1 Kor. 14: 26; Ef. 5: 19.

17 Och allt hvad I gören i ord eller gärning, *det gören* allt i Herren Jesu namn, tackande Gud och Fadren genom honom.

1 Kor. 10: 31; Ef. 5: 20; 1 Tess. 5: 18; Ebr. 13: 15.

18 I hustrur, varen edra män undergifna, såsom det är tillbörligt i Herren.

1 Kor. 14: 34; Ef. 5: 22.

19 I män, älsken edra hus-

trur och varen icke bittra mot dem.

Ef. 5: 25; 1 Pet. 3: 7.

20 I barn, varen lydiga mot edra föräldrar i allt; ty detta är välbehagligt i Herren.

Ef. 6: 1.

21 I fäder, reten icke edra barn, på det att de icke må blifva klenmodiga.

Ef. 6: 4.

22 I tjänare, varen i allt lydiga mot edra herrar efter köttet, icke med ögontjänst, såsom de där vilja behaga människor, utan i hjärtats enfald, fruktande Herren.

Ef. 6: 5, 6; 1 Tim. 6: 1; Tit. 2: 9; 1 Pet. 2: 18.

23 Och allt hvad I gören, ~~det gören af hjärtat, såsom at Herren och icke at människor,~~

24 vetande, att I af Herren skolen få arfvets lön; ty I tjänen Herren Kristus.

25 Men den som gör orätt, han skall få igen den orätt, han gjorde, och det är intet anseende till person.

Ag. 10: 34; Rom. 2: 11; 1 Pet. 1: 17.

4 Kapitlet.

De troende uppmanas att vara flitiga i bönen och vandra visligt med dem, som äro utanför.

I herrar, hvad som är rätt och billigt, det bevisen edra tjänare, vetande, att ock I hafven en Herre i himlarna.

Ef. 6: 9.

2 Varen i bönen beständiga, vakande däri med tacksägelse;

Lk. 18: 1; Ag. 1: 14; Rom. 12: 12;

Ef. 6: 18.

3 bedjande tillika äfven för oss, att Gud måtte öppna för oss ordets dörr, till att tala

Kristi hemlighet, för hvars skull jag ock är bunden,
1 Kor. 16: 9; 1 Kor. 4: 1; 2 Tess. 3: 1;
Ef. 6: 19; Kol. 1: 26.

4 på det att jag må uppenbara den, såsom jag bör tala.

5 Vandren med visdom i förhållande till dem, som äro utanför, köpande tiden.

Ef. 5: 15, 16; 1 Tess. 4: 12.

6 Edert tal vare alltid ljuf-
ligt* och kryddadt med salt,
så att I veten, huru I bören
svara hvar och en.

Mk. 9: 50; Kol. 3: 8, 16.

7 Om allt, som angår mig,
skall Tykikus, den älskade bro-
dren, samt trogne tjänaren och
medarbetaren i Herren, under-
rätta eder, Ag. 20: 4; Ef. 6: 21;
2 Tim. 4: 12.

8 hvilken jag sänder till eder
just i den afsikt, att han skall
få veta edert tillstånd och hug-
svala edra hjärtan,

9 tillika med Onesimus, den
trogne och älskade brodren,
som är en af eder; de skola
underrätta eder om allt här
hos oss. Filem. v. 10.

10 Eder helsar Aristarkus,
min medfänge, och Markus,
Barnabas' syskonbarn, om hvil-
ken I hafven fått föreskrifter
— kommer han till eder, så
tagen emot honom —

Ag. 19: 29; 27: 2; Filem. v. 23, 24;
Ag. 15: 37; 2 Tim. 4: 11.

11 och Jesus, som kallas
Justus, hvilka äro af omskä-

relsen; dessa äro de enda med-
arbetare till Guds rike, som
hafva varit mig till hugnad.

12 Epafras, som är en af
eder och en Kristi tjänare, hel-
sar eder, alltid kämpande för
eder i sina böner, att I måt-
ten bestå fullkomliga och fullt
vissa i all Guds vilja.

Rom. 15: 30; Kol. 1: 7; Filem. v. 23.

13 Ty jag gifver honom det
vittnesbörd, att han har myc-
ken möda för eder och för
dem, som äro i Laodicea och
för dem, som äro i Hierapolis.

Kol. 2: 1; Upp. 3: 14.

14 Lukas, läkaren, den äl-
skade, och Demas helsa eder.

2 Tim. 4: 10, 11.

15 Helsen bröderna i Lao-
dicea och särskildt Nymfas och
församlingen i hans hus.

16 Och när brefvet har blif-
vit läst hos eder, så dragen
försorg om, att det ock blir
läst i Laodiceernas församling,
och att äfven I fän läsa bref-
vet från Laodicea. 1 Tess. 5: 27.

17 Och sägen till Arkippus:
Gif akt på den tjänst, som du
mottog i Herren, så att du
fullgör den. Filem. v. 2.

18 Helsingen är med min,
Pauli, egen hand. Ihågkom-
men mina bojor. Näden vare
med eder. Amen.

1 Kor. 16: 21; 2 Tess. 3: 17; Ebr. 13: 3;
Rom. 16: 24; 1 Kor. 16: 23.

* Eller: *uppfyllt* med nåd.